

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

ויקחו אליך פרה אדומה

פְּרַה אֲדָמָה מַעֲשִׂיָּה בַּחוּץ

עקר מעשה פרה הוא שצריכין לשחטה נוכח פתח אהל מועד שהוא קדש קדשים להמשיך ההמתקה משם, מקדש קדשים. עד שבתקף גדל כח הצדיק הממתיק הדינים יהיה נמשך השכל העליון שהוא ההמתקה עד לחוץ ממש. שיהיה נמשך משם עצות נפלאות עד שכל העומדים בחוץ ממש יהיה להם תקוה לבל יאבדו לגמרי על ידי התגברות אבי אבות הטמאה ח"ו וכו', וצריכין לקדש כלם מאפר פרה של משה, כי אין מי שיוכל לתקן מעשה פרה כי אם בחינת משה שיקר מלפני ולפנים כנ"ל, שנכנס למקום שנכנס וכו', עד שממשיך המתקה של השכל העליון עד לחוץ ממש לטהר כל המנחים בחוץ ממש מטמאתם החזקה, שהוא טמאת מת, שהוא אבי אבות הטמאה, לטהרם מטמאה זאת.

ועקר החדוש ביותר הוא, שיודע איך לצאת ולהוציא שכל כזה לחוץ ממש, להאיר על ידי זה השכל עצות אמתיות לכל המנחים בחוץ ממש, לגלות גם להם האמת להוציאם מההעלם אל הגלוי, להודיעם בכל מקום שהם האמת לאמתו, שהעולם הזה הבל הבלים אין בו ממש. אף על פי שהם משקעים במה שהם משקעים, אף על פי כן האמת הוא אמת, שהעולם הזה הוא הבל וריק.

כי באמת הכל יודעים שהעולם הזה הבל צל עובר. כי איך אפשר להכחיש זאת שהאדם היום בכאן ומחר בקבר וכו'. אף מגדל התאוות המעלימין העולם, אין יודעין לתת עצות בנפשם איך למלט נפשם מני שחת. ומחמת זה הם מסיחין דעתם מזה וכרוכים אחר הבל העולם, כי אומרים, מה אפשר לעשות, כי כבר נלכדנו במה שנלכדנו, וכיוצא בזה סברות הרבה של שקר שאומרים העולם, וכמו שנאמר, זה דרכם כסל למו, כמו שפרש רש"י, שמא תאמר שכחה היא מהם, תלמוד לומר, ואחריהם בפיהם ירצו סלה. ואמרו שם, כי החלב שעל הכליות מכסה עליהם, כי כליות יועצות והיו יכולים לקבל עצות אמתיות מהכליות, אבל החלב שהם שמנונית ותאוות עולם הזה מחפה עליהם ומסתיר ומעלים האמת וכנ"ל, אבל הצדיק האמת בחינת משה בחכמתו העמקה ממשיך השכל ממקום גבה ודק מאד מאד, עד שמגלה ההעלמה ומאיר האמת בכל העומדים בחוץ ממש. ומאיר גם בהם עצות אמתיות איך להציל נפשם שלא יאבדו לגמרי על כל פנים, ח"ו.

ליקוטי הלכות שחיטה ה' יט

עמוד זה נדבת הר"ר אברהם יעקב בירנהאק הי"ו לרגל שמחת נישואי בנו החתן מרדכי שיחי למזל טוב

זאת התורה אדם

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

כָּל יִשְׂרָאֵל עֲרָבִים

בְּאֵמֶת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ כַּח לְחַחֲזִיר כָּל
הָעוֹלָם בְּתִשׁוּבָה, כִּי חַיֵּב כָּל אָדָם לֹאמֹר, בְּשִׁבְלִי
נִבְרָא הָעוֹלָם, כִּי כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הוּא כָּלֹל
מִכָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, זֹאת הַתּוֹרָה
אָדָם. כִּי כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כָּלֹל מִרַמ"ח
אֵיבָרִים וְשֵׁם"ה גִּידִים שֶׁהֵם רַמ"ח מְצוֹת עֲשֵׂה
וְשֵׁם"ה מְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, שֶׁהוּא כָּלֹל כָּל הַתּוֹרָה
כְּלָהּ. וְהַתּוֹרָה כְּלֹלָה מִשְׁשִׁים רַבּוּא נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
כִּידוּעַ.

נִמְצָא, שֶׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כָּלֹל מִכָּל יִשְׂרָאֵל, וְעַל
כֵּן כָּל יִשְׂרָאֵל עֲרָבִים זֶה בְּזֶה, כִּי כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל
כָּלֹל מִכָּלֶם, וְיֵשׁ לוֹ כַּח לְחַחֲזִיר כְּלָם בְּתִשׁוּבָה
וּמְחִיב לְהִשְׁתַּדֵּל בְּזֶה. וְזֶהוּ בְּחִינַת מַה שֶּׁאָמַר רַבֵּנוּ
בְּמֵאמָר הַנֶּ"ל שֶׁעַל יְדֵי הָאֲרֵת פָּנִים זֹכִיךְ לְשִׁלּוּם,
שֶׁעַל יְדֵי יְכוּלִיךְ לְהַמְשִׁיךְ כָּל הָעוֹלָם לְעַבּוּדָתוֹ.

ליקוטי הלכות קרחא וכתובת קעקע ג' א

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר יצחק וועבערמאן הי"ו
לרגל שמחת נישואי בתו תחי' למזל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

זאת התורה אדם

לְהִתְיַגֵּעַ לְהַבִּין אֶת הַתּוֹרָה

ובכל אדם ואדם בעצמו יש בחינת אנפין נהירין, שהם בחינת קדשת ישראל עם קדוש, הרחוקים בשרשם מכל המדות והתאוות. ויש בו אחיזת השבעים עכו"ם, שהם בחינת אנפין חשוכין, שהם בחינת התאוות ומדות רעות, שכלם הם מבחינת השבעים עכו"ם, שהם אנפין חשוכין. כמו שכתוב ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם, שהינו שמערב במדות רעות שבו, שנמשכין מן הגוים כנ"ל.

וכשאדם עובר עברה חס ושלום, אז העברה והעוון נחקק על עצמותיו, כמו שכתוב ותהי עונותם על עצמותם. ואי אפשר לו לצאת מזה, כי אם על ידי התורה, שהיא בחינת אנפין נהירין, שהיא ההפך מכל התאוות והמדות, שהם בחינת אנפין חשוכין שמשם נמשכין כל העברות ח"ו. כי צריך האדם להתיגע בתורה ולהמית עצמו עליה, כמו שאמרו רז"ל על פסוק זאת התורה אדם כי ימות באהל, אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה, והינו עצמיותו, שהם בחינת המדות רעות והתאוות רעות, שמהם כל הפגמים החקוקים על עצמותיו כנ"ל. כי צריך להתיגע בהתורה עד שיזכה להבין אותה, והינו שיצא מבחינת אנפין חשוכין, שהם בחינת חשכות והסתרת הידיעה, לבחינת אנפין נהירין, שהם בחינת ידיעת והשגת התורה כנ"ל:

ואז נקרא אדם, בחינת זאת התורה אדם. הינו על ידי התורה נקרא אדם, בחינת אתם קרויים אדם ואין העכו"ם קרויים אדם. כי עקר שם אדם זוכין על ידי התורה, שהיא בחינת אנפין נהירין, שהיא ההפך מכל המדות והתאוות רעות, שעל שם זה נקראים אדם, בחינת זאת התורה אדם. אבל העכו"ם הרחוקים מחכמות התורה, מאנפין נהירין, כי הם בחינת אנפין חשוכין, כי הם משקעים בכל המדות רעות ותאוות רעות, על כן אין קרויים אדם וכנ"ל:

לקוטי מוהר"ן קא

עמוד זה נדבת הר"ר ישע"י יארבלום הי"ו - לרגל
שמחת נישואי בנו החתן יעקב זונדל שיחי' למזל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָּה

את והב בסופה

מַחֲלֶקֶת שֶׁהִיא אַהֲבָה וְשָׁלוֹם גָּדוֹל

השָׁלוֹם תְּלוּי בְּדַעַת, וּמַחֲלֶקֶת הוּא הַפֶּךְ הַדַּעַת. אִךְ יֵשׁ מַחֲלֶקֶת שֶׁהוּא לְשֵׁם שָׁמַיִם, שֶׁהוּא בְּאַמֶּת דַּעַת גָּדוֹל מְאֹד, יוֹתֵר מִהַדַּעַת שֶׁל שָׁלוֹם. כִּי בְּאַמֶּת זֶה הַמַּחֲלֶקֶת, הִיא אַהֲבָה וְשָׁלוֹם גָּדוֹל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה, אֶת וְהַב בְּסוּפָה לֹא זָזוּ מִשָּׁם עַד שֶׁנַּעֲשׂוּ אוֹהָבִים זֶה לְזֶה.

וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַז"ל מַחֲלֶקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם סוּפָה לְהַתְקִיָּם, הֵינּוּ שְׁבָאַמֶּת הִיא אַהֲבָה כַּנ"ל. וְזֶה 'סוּפָה לְהַתְקִיָּם', בְּחִינַת אַהֲבָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב אֶת וְהַב בְּסוּפָה כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת מִשָּׁה, כִּי מִשָּׁה הוּא בְּחִינַת הַדַּעַת, שֶׁהוּא בְּחִינַת מַחֲלֶקֶת לְשֵׁם שָׁמַיִם. וְעַל כֵּן מִשָּׁה הוּא רֵאשִׁי תְבוּת מַחֲלוּקֶת שְׁמַאי הַלֵּל, שֶׁהֵם בְּחִינַת מַחֲלֶקֶת לְשֵׁם שָׁמַיִם. וְעַל כֵּן הָיָה גְּאֻלַּת מִצְרַיִם עַל יַדֵי מִשָּׁה, כִּי עֶקֶר הַגְּאֻלָּה עַל יַדֵי הַדַּעַת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיִּדְעֶתֶם כִּי ה' הוֹצִיא אֶתְכֶם וְכוּ', לְמַעַן יִדְעוּ וְכוּ'.

ליקוטי מוהר"ן נו

יֵשׁ לְרַמְזוֹ בְּעֵינֵי הַנּוֹרָא שֶׁל כ"ד אֲלֶף תְּלַמִּידֵי רַבֵּי עַקִּיבָא, שֶׁהָיָה רֵאשִׁי שֶׁתַּנְתֵּן תּוֹרָה עַל יְדוֹ, שָׁמְתוּ כּוֹלָם כְּאַחַד בְּיָמִים מוֹעֲטִים כְּאַלֶּה בְּשִׁבִיל שְׁלֵא הָיָה בֵּינֵיהֶם אַהֲבָה, כִּי אִם אָמְנָם שֶׁבִקְדֻשָּׁה כָּל הַהֶתְחַלְקוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד לְצַדִּדֵּינָם בְּצַמְצוּם אַחֵר, הוּא לְשֵׁם שָׁמַיִם, לְקַבֵּל רַחֲמֵי וְאַהֲבָתוֹ וְשָׁלוֹמוֹ בְּצַמְצוּמֵי הַכִּלִּים הָאֵלֶּה דִּיקָא כַּנ"ל. כִּי עַל כֵּן יֵאָמֵר בְּסֵפֶר מְלַחְמוֹת ה', אֶת וְהַב בְּסוּפָה – לֹא זָזוּ מִשָּׁם עַד שֶׁנַּעֲשׂוּ אוֹהָבִים זֶה לְזֶה, בְּשָׁלוֹם נִפְלָא יוֹתֵר כְּמוֹבָא מְזִה בְּמִקוּם אַחֵר. אָבֵל מַחֲמַת שְׁגָם מְזִה נִתְאַחַז הֶרַע לְגַמְרֵי שֶׁל הַמַּחֲלֶקֶת שְׁלֵא לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְסִבִּיבּוֹ נִשְׁעָרָה מְאֹד לְדַקְדָּק עִמָּהֶם כְּחוֹט, וְנוֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם לְעוֹצֵם מִדַּת הַדִּין לְבַד שֶׁהָיָה בְּרַבֵּם רַבֵּי עַקִּיבָא שֶׁעָלָה בְּמַחֲשָׁבָה כַּנ"ל, נִגְזֵר עֲלֵיהֶם מִיָּתֵה עַל יַדֵי זֶה:

ביאור הליקוטים כז

עמוד זה נדבתי הר"ר חיים צ'ציק הי"ו – לרגל נישואי
בתו תח"י ביום ג' הבעל"ט – באולמי הכרמים בית שמש

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טוּעַמִיָּה

לְשׁוֹן רַבְּנֵי ז"ל

פַּעַם אַחַת עָמְדְנוּ לְפָנָיו, וְהוֹלִיכּוּ מֵת לְפָנָיו חֲלוֹנוֹת בֵּיתוֹ, וְהָיוּ
הוֹלְכִין אַחֲרָיו, וּבּוֹכִין וּמְסַפִּידִין עָלָיו כְּדָרְךְ הָעוֹלָם. עָנָה וְאָמַר

דְּעַר מֵת קָעַר לֵאכֹן

~ תרגום ~

הַמֵּת מְסַתְמָא שׁוֹחֵק בְּלִבּוֹ
עַל שְׂבוּכִין אַחֲרָיו, כִּי בּוֹכִין עַל שְׁנַפְטָר מִן הָעוֹלָם,
כְּאֵלוֹ אוֹמְרִים לוֹ

אַמְעַר וּוְאֵלֶסְט נָאךְ פֶּאָר
שׁוּוֹאֲרֶצְט גִּוְוֹאֲרֵן אוֹיֶף
דְּעַר וּוְעֵלְט

~ תרגום ~

הֲלֹא טוֹב אִם הָיִיתָ מֵאַרְיָךְ עוֹד יָמִים בְּזֶה הָעוֹלָם,
וְסַבְלָתָ עוֹד צָרוֹת רַבּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהָיִיתָ לְךָ
עוֹד מְרִירוֹת הָעוֹלָם.

שְׂאֵלְתִי אוֹתוֹ, הֲלֹא גַם שָׁם לֹא יְנוּחַ מִיְסוּרִים, כִּי לֹא הָיָה צָדִיק
גָּדוֹל כָּל כֶּף שְׂלֵא יְסַבֵּל שׁוּם צַעַר גִּיהֵנָם וְחַבּוּט הַקְּבָר, וְאִם כֵּן,
גַּם שָׁם יֵשׁ לוֹ יְסוּרִים. הַשֵּׁיב, עַל כָּל פְּנִים עֲתָה יְהִיָּה הַקֵּץ וְהַגְּמָר
מִהַיְסוּרִים וְצַעְרוֹ. כִּי יְסַבֵּל מֵהַשֵּׁיבֵל, וְאַחַר כֵּן יִזְכֶּה לְמָה
שְׂפָעַל בְּזֶה הָעוֹלָם אֵיזָה שְׂכָר עוֹלָם הַבָּא, עַל מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים:

חיי מוהר"ן תמו

למעלה משלשים אלף יהודים

המעשה עם הגראף של עיר אומן, ש'לרב מצוקתם של היהודים הנרדפים ברחו רבים מתושבי הכפרים שסביבות אומן אל אחוזתו, בתקנתם שינצלו על ידו, כי שם היה לו מבצר סגור ומקף בחומה על בריח, וכשהגיע גאנטע עם חילותיו למבצר, פנה ואמר להגראף שבאם לא יפתח לו את דלתות החומה, אזי כשיפרץ בכחותיו הוא אל תוף המבצר יהרג תחלה את בתו היחידה שנקראה בשם 'סופיה', והגראף לרב פחדו פתח לו את דלתות המבצר, והוא לא עמד בדבורו והרג את בתו, ולאחריה הרג את כל היהודים הנחבאים שם. והעמיד אז בבית הכנסת הגדול שבעיר, חפה וצלב עומד בתוכו, ונתן באפו זה להיהודים לבחר לעצמם חיים או מות, באמרו שכל אחד שרק יסכים לעבר דרך החפה שהעמיד לא ימיתוהו אף אם לא ישתחנה ממש לצלב ומי שלא יעבר ירצחוהו נפש. ולא הסכים שום אחד מהיהודים לכרע לבעל ולעבר תחת החפה, והרגו את כלם, למעלה משלשים אלף יהודים טף ונשים היידי.

נהגו באומאן להעביר את כל הנפטרים דרך בית הכנסת הגדול, מחמת ששם העמיד הרשע גאנטע ימח שמו בשנת תקכ"ח חפה גדולה שהעמדה שם שתי וערב, והכריז לכל היהודים שנשבבו ונתפסו שכל מי מהם החפץ להשאיר בחיים שיעבר תחת החפה וינצל, והנה קדוש ה' נורא כי לא הסכים לזה שום יהודי פידיע ונהרגו כלם, ומחמת קדוש ה' הגדול שהיה במקום נהגו כן.

רבי נפתלי אמר: גזירת ת"ח ש'נרצחו אז רבבות מישראל פידיע באה פעונש על זה שחלקו על האר"י ז"ל, והרציחות שהיו על יד גאנטע בעיר אומאן בשנת תקכ"ח באו פעונש על זה שחלקו על הבעל שם טוב, וגזירת הנעקראטין היינו הגזירה לקחת את בני ישראל לצבא שיצאה לפועל בשנת תקפ"ז באה פעונש על זה שחלקו על רבנו, ומשום שעדין עומדים וחולקים על רבנו לא תבטל גזירה זו עד ביאת הגואל במהרה בימינו.

שיח שרפי קודש

חרב וחרבן בעיר אומן

ויהי בשנת תקכ"ח לאלף הששי מרדו עם הנקרא קאזאקין בעם פולין ונהרגו בידון היהודים הנמצאים במדינת אוקריינע, וש'ללם ב'זו, אז היה חרב וחרבן בעיר אומן וטעטיאוב ושאר

עירות וכפרים עד אין מספר, לא נשארה קללה בתוכחות שתיים שלא נתקיימה אז ולא העליתי על הכתב קצת קורות בפרטות על ספר כי היא מחריד הלבבות ומכאיב הנפשות כהמס דונג מפני האש.

מגילת איבה

היאומן כי יספר מה שעשו שם הפוחזים

הנה בצרה גדולה אנחנו בעתים הללו אשר דמנו נשפף כמים, קול דמי אחינו צועקים ההרג רב בעונותינו הרבים שהיה במדינת אוקריינא בשנת 'שהרג"ד לפ"ק וביזתר בק"ק אומן היאומן כי יספר מה שעשו שם הפוחזים אכזריות שהיתה שם במכסת הנפשות שהיו כופין ואומרים לאב כוס טלה שהאב יכוס את בנו ולא יחוס על דם זרעו, והנה להם על דקר נעוץ כמה ילדים פרחי שושנים, והנה שם מעין ובור עמוק מאד ולקחו הפוחזים ילדי עברים יונקי שדים והשליכו אותם הבורה עד שנתמלאה מחוליותיהם ואבריהם, ועלתה צעקתם מתהום ארעא עד רום רקיעא ואלפים נפשות הקדושים נהרגו במיתות חמורות. אוי לעינים שפך ראו, ולשמע און דאבה נפשונו, על אלה אנו בוכים יומם ולילה ארץ אל תכסי דמם, אנשי אמונה אבדו במדינת אוקריינא, ביותר מק"ק אומן אשר היתה עיר ואם ב'ישראל, וקריתי את אשר כתבו לזכרון בספרי הצרות שהיו שם.

וכאשר נודע לנו בכל שנה ושנה ביום הששה בתמוז קורין בעיר אומן מגלה שהיא כתפלת אל-מלא רחמים ומזכירים הצרות והקדושים שנהרגו על קדוש השם, וכל זה בבית הכנסת הישן ואנשים זקנים יצומו בו ביום.

ספר שער המלך

נהרגו כמה אלפים נפשות מישראל

ועכשו אחינו בני ישראל נשים על לבנו כמה מהצרות אשר חלפו ועברו צפו המים הזדונים על ראשנו, מה שספרו לנו אבותינו מהתלאות אשר מצאתנו, אשר כל שמעו תצילנה שתי אוננו ויבכה בדמעות שלישי ויקרע את לבבו לשנים עשר קרעים, ואף גם בדור הזה שראינו בעינינו מה שראינו הלא למשמע און דאבה נפשונו נחשבנו כצאן טבחה, ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי, אף נמסר עמו של אלקינו להריגה בגזרת אומן נהרגו כמה אלפים נפשות מישראל.

ישמח משה - פרשת נצבים

זמני שבת קודש פרשת הקת

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:12	7:11	7:28	7:14	7:21	7:13	8:38	8:05
שקיעה ערב שב"ק	7:51	7:50	7:50	7:54	7:50	7:52	8:59	8:27
חצות הלילה	2:17	2:18	2:19	2:20	2:18	2:19	---	3:03
עלות השחר	4:18	4:19	4:18	4:12	4:18	4:14	2:44	3:52
עטיפת הטלית	4:46	4:46	4:46	4:41	4:46	4:42	3:40	4:27
נין החמה	5:43	5:44	5:44	5:40	5:44	5:41	5:10	5:37
סוף זמן קר"ש מג"א	8:18	8:19	8:19	8:14	8:19	8:15	7:29	8:10
חצות היום	12:45	12:46	12:46	12:44	12:46	12:44	1:05	1:02
שקיעה שב"ק	7:51	7:50	7:49	7:53	7:50	7:52	8:58	8:26
צאת השבת	8:28	8:29	8:31	8:31	8:31	8:29	10:01	9:38
צאה"ש 72 דק'	9:03	9:02	9:02	9:06	9:03	9:05	10:11	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק, במודי"ע 30 דק, בב"ב וחו"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בנובה, באומן ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. **0548528284** (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדירים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת בלק

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
כב:	כג.	כג:	כד.	כד:	כה.	כה:
עג	עד	עה	עו	עז	עח	עט
שמט	שנא	שנג	שנה	שנו	שנט	שסא
יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה
דף ב, טור ראשון	דף ב, טור ראשון	דף ב, טור שני	דף ג, טור ראשון	דף ג, טור שני	חזרה	חזרה